

دوتا ۲۹۱	تعلیم / ۷۵
	مَثَل‌های عیسی مسیح : جشن عروسی
T = معلم ۱	S = معلم ۲

(T) به برنامه " دوره شاگردسازی از رادیو " خوش آمدید. در این مجموعه درس‌ها فرصت خواهید یافت تا مَثَل‌های عیسی مسیح را درک نموده، آنها را تعلیم دهید. با استفاده از " راهنمای تفسیر مَثَل‌ها"، دو معلم، مَثَل "جشن عروسی" را در متی ۲۲: ۱-۱۴ بررسی خواهند نمود. این مَثَلی است در مورد "شرایط داخل شدن به ملکوت خدا".

(S) اجازه بدهید متی ۲۲: ۱-۱۴ را بخوانم: "پادشاهی برای عروسی پسرش جشن مفصلی ترتیب داد که چندین روز بطول می‌انجامید، و عده بسیاری را نیز به این جشن دعوت کرد. وقتی همه چیز آماده شد، افراد خود را به دنبال دعوت‌شدگان فرستاد تا به جشن بیایند. اما هیچکس نیامد. پس مجبور شد بار دیگر، افرادی را بفرستد و بگوید: عجله کنید چون همه چیز آماده است. ولی میهمانان با بی‌اعتنایی، پوزخندی زدند و هر يك به سر کار خود رفتند، یکی به مزرعه‌اش و دیگری به محل کسب خود. حتی بعضی، فرستاده‌های پادشاه را زدند و چند نفرشان را نیز کشتند. وقتی خبر به گوش پادشاه رسید، به خشم آمد و فوری سپاهی فرستاده، همه آنان را کشت و شهرشان را به آتش کشید، سپس به افراد خود گفت: جشن عروسی سر جای خود باقی است، اما مهمانانی که من دعوت کرده بودم، لیاقت آن را نداشتند. حال به کوچه و بازار بروید و هر که را دیدید به عروسی دعوت کنید. پس ایشان رفته، هر که را یافتند، خوب و بد، با خود آوردند، بطوریکه تالار عروسی از میهمانان پر شد. ولی وقتی پادشاه وارد شد تا به میهمانان خوش آمد گوید، متوجه شد یکی از آنان لباس مخصوص عروسی را که برایش آماده کرده بودند، به تن ندارد. پادشاه از او پرسید: رفیق، چرا بدون لباس عروسی به اینجا آمدی؟ ولی او جوابی نداشت بدهد. پس پادشاه دستور داد: دست و پایش را ببندید و بیرون در تاریکی رهاش کنید تا در آنجا گریه و زاری کند. پس ملاحظه می‌کنید که بسیاری دعوت می‌شوند، اما برگزیدگان کم هستند".

(T) نکته اول. درک داستان طبیعی مَثَل

این مَثَل پر از نکات پر اهمیت است و دارای سه بخش می‌باشد که می‌توان آنها را "سه مَثَل به حساب آورد، که بصورت يك مَثَل واحد در آمده‌اند". بیایید به نوبت عناصری را که در داستان مَثَل مطابق واقعیات زندگی روزمره‌اند، توضیح دهیم.
"اولین بخش داستان درباره رد کردن دعوت‌های پادشاه است". پادشاهی برای پسر خود جشن عروسی تدارک دیده بود. پادشاه سه بار از میهمانان دعوت بعمل آورد. بار اول، او آنها را به جشن عروسی دعوت کرد. بار دوم، او از دعوت‌شدگان دعوت کرد تا به جشن عروسی بروند. بار سوم، او افرادی را نزد آنها فرستاد تا اطلاع بدهند که همه چیز مهیا است و آنها باید به جشن عروسی بروند. در میان یهودیان این امری غیر عادی محسوب نمی‌شد که در ابتدا دعوتی عمومی فرستاده شود و سپس بسراغ دعوت‌شدگان بروند. در آن ایام، رد کردن دعوت پادشاه پذیرفتنی نبود و بشدت مجازات می‌شد. بنابراین، عیسی می‌فرماید پادشاه: "به خشم آمد و فوری سپاهی فرستاده، همه آنان را کشت و شهرشان را به آتش کشید".

(S) "دومین بخش داستان درباره چگونگی پر شدن تالار عروسی است". در نظر پادشاه افرادی که در اصل دعوت شده بودند، لیاقت توجه و احترامی بیش از آن نداشتند. اما او مترصد بود تا برای پسرش جشن عروسی خوبی برگزار کند. بنابراین او خدمتگزاران خود را به همه نقاطی که مردم در تردد بودند فرستاد تا هر که را توانستند، به جشن دعوت کنند. تالار عروسی پر شد. "نقشه پادشاه نمی‌توانست به شکست منتهی شود".

(T) "سومین بخش داستان، درباره شخصی است که لباس مناسب عروسی بر تن نداشت". هنگامی که پادشاه برای بازدید از میهمانان آمد، متوجه مردی شد که لباس مناسب عروسی بر تن نداشت. مدارکی تاریخی وجود دارد مبنی بر اینکه در سرزمینهای خاور نزدیک، حتی پس از دوران کتاب‌مقدس، لازم بود هر کس که به حضور پادشاه می‌رسید، لباسی را که از سوی پادشاه برایش فرستاده می‌شد، بر تن کند. در این مَثَل، پادشاه انتظار داشت تا هر يك از میهمانان لباسی را که او برایشان فراهم کرده بود، بر تن کرده باشند. مردی که لباس عروسی بر تن نداشت، عذری برای نپوشیدن لباس خود نداشت. پادشاه دستور داد تا آن مرد را در تاریکی ببندازند، یعنی جایی که گریه و زاری و فشار دندان بود.

(S) نکته دوم. بررسی چارچوب آبی و تعیین عناصر مَثَل

چارچوب شامل "زمینه" مَثَل و "توضیح یا کاربرد" آن می‌شود.
"زمینه" این مَثَل در متی فصلهای ۲۱ و ۲۲ یافت می‌شود، یعنی در طول آخرین هفته قبل از واقعه صلیب. عیسی وارد اورشلیم شده بود و جمعی از مردم، از او بعنوان مسیح موعود استقبال کرده بودند. او معبد را از وجود تاجرهای پاك کرده بود، تاجرهایی که احتمال می‌رود به کاهنان پول داده بودند تا اجازه دهند در معبد کالاهای خود را بفروشند. او در معبد، به شفای کوران و لنگان پرداخته بود و کودکان فریاد بر آوردند که او همان مسیح موعود است. تنها کاهنان اعظم و معلمان احکام یهود بودند که در اورشلیم، یا در معبد، یا در دل‌های خویش، از عیسی مسیح استقبال نکردند. عیسی پس از لعنت کردن آن درخت انجیر بی‌ثمر و روبرو شدن با سؤالاتی که کاهنان اعظم و رهبران اسرائیل در مورد منشأ اقتدار وی از او پرسیدند، سه مَثَل بیان کرد: مَثَل "دو پسر"، مَثَل باغبانهای ظالم" و مَثَل "جشن عروسی". بنابراین مشخص است که زمینه مَثَل جشن عروسی

عبارت است از "رفتار نامناسب و مخالفت رهبران مذهبی و سیاسی اسرائیل بر ضد عیسی مسیح". آنها به همراه پیروانشان، عیسی را بعنوان مسیح موعود نپذیرفتند، و معجزات شفایی را که او انجام داده بود، عمل دست شیطان پنداشتند، و او را بعنوان واعظ و معلم انجیل ملکوت، رد کردند. و در همان زمان نیز توطئه چیده بودند تا او را بقتل برسانند.

(T) "داستان" این مثل در متی ۲۲: ۱-۱۳ یافت می‌شود.
"توضیح یا کاربرد" این مثل در متی ۲۲: ۱۴ یافت می‌شود که می‌فرماید: "بسیاری دعوت می‌شوند، اما برگزیدگان کم هستند". اگر چه پیام انجیل در اقصی نقاط جهان موعظه می‌شود و به گوش انسانهای بسیار زیادی می‌رسد، اما با وجود این، وضعیت بخش اعظم انسانها مانند آن مرد در مثل خواهد بود: هر چند می‌شنوند، اما ایمان نمی‌آورند و اطاعت نمی‌کنند.

(S) نکته سوم. تعیین جزئیات مربوط و نامربوط در مثل

بیباید به نوبت جزئیات مربوط این مثل را تشریح کنیم:

مسیح هر گاه می‌فرماید: "ملکوت خدا مانند... مقصودش تعلیم دادن در مورد وقایعی است که با آشکار شدن آخرین مرحله سلطنت خدا در زمان بازگشت عیسی مسیح، اتفاق خواهد افتاد. در روز داوری نهایی، وقایعی که شرحشان در این مثلها آمده، حقیقتاً اتفاق خواهند افتاد. این بدان معنا است که انسانهایی که هم‌اینک زنده می‌باشند نیز مشمول وقایع مشروح در مثلها خواهند بود. هر يك از مثلهای عیسی مسیح همین امروز حاوی پیامی برای من و شما است.

(T) "جشن عروسی" بیانگر برکات عالی ملکوت خدا هنگام آشکار شدن آخرین مرحله سلطنت خدا در زمان بازگشت عیسی مسیح است. این تصویری است از زندگی همراه با شادی در آسمان و زمینی جدید، زمانی که همگان در هر جا، همراه با شور و هیجان، سلطنت خدا از طریق مسیح را خواهند پذیرفت. این برکات بوسیله تصویر میهمانانی که به اتفاق هم بر نیمکتهایی جلو میزهای پر از خوراکیها لمیده‌اند، و در تالار وسیع و پر نور، با شادمانی با یکدیگر و با میزبان در حال گفتگو می‌باشند، نمادپردازی شده است.

(S) مشخص نیست آیا "پسر"، معرف شخص مسیح باشد یا نه. مثل چنین چیزی نمی‌گوید و شنونده انتظار دارد ببیند چنانچه پسر نماینده مسیح باشد، نقش مهمتری در داستان ایفا کند. احتمال بیشتر آن است که مقصود از اشاره کردن به پادشاه و پسرش، تأکید بر این واقعیت است که این ضیافتی بسیار مهم بود، این ضیافتی شاهانه بود.

(T) "سه بار دعوت" از جزئیات مربوط است. چنانکه قبلاً دیدیم، چارچوب مثل "جشن عروسی"، رفتار نامناسب و مخالفت مردم اسرائیل با عیسی مسیح بود. بنابراین، دعوت اصلی پادشاه، بشدت بیانگر دعوت ابراهیم، اسحاق و یعقوب و نسلهای بعدی آنان، و تا حدودی موسی می‌باشد. هیچکس این دعوت را رد نکرد. آن عده‌ای که دعوت شده بودند، نماینده قوم خدا در عهدعتیق، یعنی قوم اسرائیل بودند.

دعوت دوم پادشاه که توسط اولین گروه از "فرستادگان" صورت گرفت، طبیعتاً بیانگر سخنانی است که خدا به دفعات مکرر، از طریق انبیای عهدعتیق همچون سموئیل، ایلیا، الیشع، اشعیا، ارمیا و دیگران انبیا، خطاب به قوم اسرائیل فرموده بود، چنانکه در متی ۲۱: ۳۴-۳۵ می‌بینیم.

سومین دعوت پادشاه از طریق دومین گروه "فرستادگان"، بیانگر کلامی است که خدا از طریق یحیی تعمیددهنده، خود عیسی، شاگردان عیسی و بعدها استیفان و پولس، با قوم اسرائیل در میان گذاشت. آن دعوتهای مکرر به جشن عروسی، مؤکد محبت عظیم خدا و شکیبایی بسیار زیاد او نسبت به قوم اسرائیل، و نیز بعدها نسبت به اقوام غیریهودی است.

(S) "پادشاه" نماینده خدا است، که در ابتدا آنانی را که قبلاً خوانده بود، اول می‌خواند و سپس دعوت می‌کند. این واقعیت که پادشاه سه بار از اولین گروه مردم دعوت بعمل آورد، نشان‌دهنده "شکیبایی" بسیار زیاد او نسبت به بدکاران است. این دعوتهای، نماینده دعوتهای خدا در طول دوران عهدعتیق تا زمان اولین ظهور عیسی مسیح، نسبت به قوم طرف عهد او، یعنی اسرائیل است. این دعوتهای بیانگر "شکیبایی بسیار زیاد خدا با قوم اسرائیل است". این از جزئیات مربوط است.

(T) "پاسخ دعوت‌شدگان"، یعنی بی‌اعتنایی آنان نسبت به دعوت پادشاه، از جزئیات مربوط است. در چارچوب مثل، این نکته نماینده رفتار توأم با بی‌اعتنایی و خصومت فعالانه قوم اسرائیل نسبت به عیسی مسیح و دعوت او برای داخل شدن به ملکوت خدا است. توجه قوم اسرائیل بیشتر معطوف امور زمینی و مادی، مانند کشت و زرع و تجارت بود تا امور آسمانی و روحانی همچون رستگاری. این واقعیت که آنها با فرستادگان پادشاه بدرفتاری کردند و آنها را کشتند، از جزئیات مربوط است. این کار، بیانگر رفتار اسرائیل با انبیای عهدعتیق است، چنانکه در متی ۲۱: ۳۵-۳۶ نیز ذکر شده است. رفتار توأم با بی‌اعتنایی و خصومت نسبت به عیسی مسیح، چه از سوی یهودیان و چه غیریهودیان، دلیل مجازات شدن همه بی‌ایمانان در زمان بازگشت مسیح خواهد بود.

(S) "مجازات کردن ردکنندگان دعوت" از جزئیات مربوط است. پادشاه چنین نتیجه گرفت که آن عده از میهمانان که در اصل دعوت شده بودند، لیاقت این افتخار را نداشتند. نابودی آن قاتلین، و به آتش کشیدن شهرشان توسط سربازان پادشاه،

جزئیات مربوط هستند. این وقایع حقیقتاً اتفاق افتادند. در سال ۷۰ میلادی، سردار رومی بنام تایتوس، اورشلیم را فتح کرد و معبد و بخش اعظم شهر اورشلیم را منهدم ساخت، و به کشتار بیش از یک میلیون تن یهودی دست زد، بطوری که دیگر پس از آن، اسرائیل موجودیت و وحدت سیاسی خود را از دست داد. با وجود این، تمام یهودیانی که به دعوت پاسخ مثبت دادند، و وارد جشن عروسی شدند، نجات یافتند.

(T) "دعوت بعمل آوردن از هر آنکه پذیرای شنیدن دعوت بود" از جزئیات مربوط است. این نشان‌دهنده "اصرار" پادشاه بر تحقق هدف خود از برگزاری جشن عروسی است. این دعوتها نماینده دعوت خدا از افرادی است که در اسرائیل منفور و مطرود بودند، یعنی باجگیران و گناهکاران و همچنین غیریهودیان که ایشان نیز در نظر رهبران مذهبی و سیاسی اسرائیل منفور بودند. از زمان ظهور عیسی، انجیل توبه و بخشوده شدن گناهان، به همه ملت‌های جهان موعظه شده است. پادشاه تا زمانی که تالار عروسی مالامال از مردم شد، ثبات‌قدم خود را نشان داد. پادشاه مترصد بود که نقشه‌اش به شکست نینجامد، و اینچنین نیز نشد. این نیز از جزئیات بسیار مربوط است. این نکته، بیانگر "تصمیم قاطع خدا بر این است که هدف و نقشه‌اش برای نجات بسیاری از میان قوم اسرائیل و اقوام غیریهودی به شکست منتهی نشود، و نیز چنین نخواهد شد".

(S) "پر شدن تالار عروسی از انسانهای خوب و بد" از جزئیات مربوط است. از زمان ظهور عیسی مسیح، صرف‌نظر از نژاد، ملیت، جنسیت یا موقعیت اجتماعی انسانها، انجیل نجات، به همه افراد دنیا موعظه شده است. از آن زمان به بعد، هیچک از اقوام و نژادهای جهان در برابر خدا دارای جایگاه ویژه‌ای نمی‌باشند، چنانکه غلاطیان ۳: ۲۸ و کولسیان ۳: ۱۱ به صراحت در این مورد تعلیم می‌دهند. عده بسیاری از میان یهودیان و غیریهودیان به داخل ملکوت خدا برده شدند. اما همه آنان ایمانداران راستین نبودند. بنابر تعلیم مثل "کرکاسها در میان گندمها" و مثل "تور ماهیگیری"، انجیل ملکوت خدا، بطور بی‌وقفه در حال صید کردن انسانها است، اعم از انسانهای خوب و بد. منظور از "خوب" و "بد" بودن انسانها، "می‌تواند بکار بردن معیارهای کاملاً انسانی برای سنجیدن انسانها" باشد. در نظر مردم دنیا، انسانها ممکن است محترم باشند یا دزد، فاحشه، باجگیر یا قاتل. همچنین "خوب" و "بد" می‌تواند "روش نگرش خدا نسبت به انسانها باشد، به این معنی که آیا لباس مخصوص عروسی بر تن دارند یا ندارند". مسیحیان و همینطور مسیحیان ظاهری، که مدعی سهیم بودن در ملکوت خدا هستند، تا زمان بازگشت مسیح، در شکل کنونی ملکوت خدا، در کنار هم زندگی می‌کنند. در انقضای عالم، یعنی در زمان حصاد عظیم در روز داوری نهایی، عیسی مسیح و فرشتگانش بدکاران را از درستکاران جدا خواهند ساخت، یعنی مسیحیان ظاهری را از مسیحیان راستین.

(T) "بر تن داشتن لباس عروسی" از جزئیات مربوط است. در این مثل هر چند به اهدای لباس مخصوص عروسی به میهمانانی که وارد می‌شدند، اشاره‌ای نشده است، اما شواهد کافی وجود دارد که مرسوم بودن این کار را در آن ایام ثابت می‌کنند. میهمانانی که از میان مردمان محروم بودند، خود فاقد چنین لباس عروسی بودند و هیچ راه دیگری برای آماده کردن آن نداشتند. پادشاه از هر میهمان خود انتظار داشت تا چنین لباس مخصوص عروسی را در طی عروسی شاهانه بر تن کند. هر که این لباس را بر تن نداشت، عذری برای پوشیدن آن نداشت.

کتاب مقدس حاوی قسمتهای مهمی در مورد معنی استعاری لباس است. برای مثال در افسسیان ۴: ۲۴، لباس عروسی، نماد "عدالت و قدوسیتی" است که مسیح آن را بدست آورد و به ایمانداران می‌بخشد. و بالاخره، خود پادشاه دستور داد تا آن مرد که لباس عروسی بر تن نداشت، به شدت مجازات شود. بنابر این، پوشیدن لباس عروسی از جزئیات اصلی این مثل است. این جزء اصلی، نماینده "شرط خدا برای داخل شدن به ملکوت او است".

(S) نکته چهارم. تشخیص پیام اصلی مثل

مثل "جشن عروسی" در متی ۲۲: ۱-۱۴، درباره "شرایط داخل شدن به ملکوت خدا" می‌باشد. پیام اصلی مثل این است: "انسانها باید به دعوت خدا برای داخل شدن به ملکوت او پاسخ مثبت بدهند. و آنها باید نه بر اساس شرایط تعیین شده از سوی خود، بلکه بر اساس شرایط تعیین شده از سوی خدا وارد ملکوت خدا شوند". به هر انسانی توصیه شده است تا دعوت پر فیض خدا را بپذیرد، مبادا زمانی که دیگران وارد جلال می‌شوند، او هلاک شود. اما او باید به یاد داشته باشد که عضویت در کلیسای قابل دیدن، ضامن عضویت او در ملکوت خدا نمی‌باشد، یعنی نجات او را تضمین نمی‌کند. اجرای برخی تشریفات مذهبی یا انجام اعمال نیک، شرط داخل شدن به ملکوت خدا "نیست". آنچه که حقیقتاً برای نجات لازم است، پوشیدن عیسی مسیح است، که این کار منتج به عادل‌شمردگی و قدوسیت می‌شود، یعنی احبای کامل.

(T) "داخل شدن به ملکوت خدا، بر اساس شرایط خدا" ویژگی اساسی ملکوت خدا است. انسانهای متعلق به ملکوت خدا، شرایط تعیین شده از سوی خودشان را که شامل نگاه‌داشتن شریعت، انجام اعمال نیک، و پیروی از مذهب خودساخته یا اتکا به شخصیتی نیکو است، کنار می‌گذارند. انسانهای متعلق به ملکوت خدا به شرایط تعیین شده از سوی خدای کتاب مقدس تسلیم شده‌اند، یعنی آنها عیسی مسیح را پوشیده‌اند، و این کار را نه تنها بخاطر داخل شدن به ملکوت خدا انجام داده‌اند، بلکه برای آنکه در ملکوت خدا زندگی کنند.

(S) نکته پنجم. مقایسه مثل با قسمت‌های مشابه و متضاد در کتاب مقدس

بخشهایی از کتاب مقدس در فهم معنای لباس عروسی به من کمک کرده‌اند: مدارکی وجود دارد مبنی بر اینکه در دوران کتاب مقدس، در ضیافت‌های شاهانه رسم بود مردم لباس‌های مخصوص عروسی بپوشند. دوم پادشاهان ۱۰: ۱۸-۲۲ بازگو می‌کند که چگونه بیهوی پادشاه، برای خدمتگزاران بعل، اجتماعی عظیم تدارک دید و دستور داد تا مسؤول انبار لباس، برای همه آن خدمتگزاران، لباس‌های مخصوص بیاورد.

مکاشفه ۱۹: ۷-۸ "عروس" را پس از بازگشت مسیح، در جشن عروسی بره نشان می‌دهد. او، نماینده تمام مسیحیان راستین است که خود را آماده ساخته‌اند. به عروس، کتانی لطیف، سفید و پاک می‌دهند تا بر تن کند. در مثل، بسیاری از میهمانانی که در جشن عروسی شرکت داشتند، از میان اقبال محروم بودند و چنین لباسی در اختیار نداشتند. با وجود این، پادشاه از هر یک از میهمانان انتظار داشت تا لباس مخصوص عروسی را بر تن کرده باشند. بنابراین، آن مرد که لباس عروسی بر تن نداشت، از "پوشیدن لباسی که پادشاه به او اهدا کرده بود امتناع کرده بود". او عذری نداشت و بسختی مجازات شد.

(T) لباس عروسی نمی‌تواند نشانگر این باشد که زندگی اخلاقی پسندیده، یا اعمال نیک، پیش‌شرط یا لازمه نجات ما باشند، زیرا بر اساس اشعیا ۶۴: ۶، اعمال درستکارانه انسانی ما در نظر خدا مانند "کهنه‌های کثیف" می‌باشد. مردمی که لباس عروسی بر تن دارند، احتمالاً نشانگر افرادی هستند که "لباس‌های خود را با خون 'بره' شسته و سفید کرده‌اند"، یعنی با خون عیسی مسیح (مکاشفه ۷: ۱۴)، و "شخصی مقدس و درستکار شده‌اند و این طبیعت نو را که به صورت خدا است پوشیده‌اند" (افسیان ۴: ۲۴)، یعنی چنانکه رومیان ۱۳: ۱۴ و غلاطیان ۳: ۲۷ تعلیم می‌دهند، آنان "عیسی مسیح را پوشیده‌اند". لباس عروسی نشانگر "در بر کردن عدالت و قدوسیت عیسی مسیح است" (اول قرن‌تینان ۱: ۳۱ و دوم قرن‌تینان ۵: ۲۱). این نشانگر عادل گردیدن با فیض از طریق ایمان است، که منتهی به زندگی درستکارانه می‌شود. بطور خلاصه، لباس عروسی، نشانگر احیای کامل است. "لباس عروسی نشانگر عدالت خدا است، که به ما بخشیده و منتقل می‌شود. لباس عروسی نماد آن است که خدا آنانی را که به عیسی مسیح ایمان دارند، عادل در نظر می‌گیرد و چون عادلان با آنها رفتار می‌کند و به آنها عدالت خویش را می‌دهد تا بتوانند زندگی درستکارانه‌ای در پیش بگیرند.

(S) نکته ششم. خلاصه تعالیم اصلی مثل

شرایط داخل شدن به ملکوت خدا، تنها بدست خدای کتاب مقدس تعیین می‌گردند. او از انسانها دعوت می‌کند تا وارد ملکوت او شوند. او با صبر و استمرار به آنها اصرار می‌کند تا به ملکوت او داخل شوند. انسانها باید با داخل شدن به ملکوت خدا، به دعوت خدا پاسخ گویند. اگر چنین نکنند، تا ابد هلاک خواهند شد. و هنگامی که به ملکوت خدا داخل شوند، باید بر اساس شرایط تعیین شده از طرف خدا، و نه شرایط تعیین شده از طرف خود، وارد آن شوند. در تمام مذاهب دیگر جهان، انسانها تلاش می‌کنند تا خود را بر اساس شرایط انسانی یا قواعد و شرایط محصول انسان نجات بخشند، یعنی انجام اعمال نیک، زندگی اخلاقی، یا رعایت تشریفات مذهبی که از سوی پیامبران یا رهبران مذهبی دیگر لازم شناخته شده‌اند. شرایط تعیین شده از طرف خدا برای داخل شدن به ملکوت او این است که هر کسی که دعوت شده باشد، باید لباس مخصوص عروسی را در بر کند که نماد "عدالتی است که خدا توسط فیض به همه آنانی که به عیسی مسیح ایمان می‌آورند، می‌بخشد و منتقل می‌سازد". هیچ طریق دیگری برای نجات وجود ندارد (یوحنا ۱۴: ۶ و اعمال ۴: ۱۲).

(T) تکلیف برای هفته آینده

اول. برای یک فرد یا یک گروه، این مثل را موعظه کنید، تعلیم دهید یا بررسی نمایید. هفته آینده مثل "مردی که دو پسر داشت" و مثل "درخت انجیر بی‌حاصل" را بررسی خواهیم کرد. برای آمادگی، متی ۲۱: ۲۸-۳۲ و لوقا ۱۳: ۹-۱ را مطالعه کنید.

دوم. کتابهای دستور عمل "بروید و ملکوت خدا را موعظه کنید" را ملاحظه کرده و به آدرس اینترنتی www.dota.net مراجعه کنید. این آدرس را به حروف تکرار می‌کنم....

سوم. هر شب تا چهارشنبه به برنامه "دوره شاگردسازی از رادیو" گوش دهید.